

Franske principper fra Første Verdenskrig for forsvaret i stillingskrig

Stillingens anlæg

Der regnes med en afstand af 6-8 km. mellem de forskellige stillinger.

Det er ikke nødvendigt at have en fastsat ildlinie, når blot hele fronten kan bestryges fra fronten eller ved flankering.

Hindringsmidler bør under alle omstændigheder være fortløbende.

Støttepunkterne skal være forbundet med det almindelige skyttegravsnet, således at de ikke erkendes som støttepunkter af de fjendtlige flyvere, hvorved de straks ville blive udsat for en overvældende artilleribeskydning. Ved at forbinde støttepunkterne, således at der fremkommer en fortløbende skyttegrav, vanskeliggør man endvidere fjenden at trænge forbi støttepunkterne, og giver disses besætninger en følelse ikke at være isoleret.

Støttepunkterne bør anlægges i bæltet vinkelret på frontlinien for at "kanalisere" fjendens indbrud.

Stillingens besættelse

En styrke, der har besat et skyttegravssystem, formindsker bedst sin sårbarhed ved at have en så lille styrke fremme i forreste linie som muligt; det er værkernes tracé i forbindelse med planlagt flankering, der har den afgørende indflydelse med hensyn til opnåelse af et minimum i så henseende.

Vil et kompagni have en styrke på ca. 1 deling i forreste linie, kan det enten fremskyde en deling og beholde 3 delinger i kampgraven eller fra hver deling fremskyde en sektion til postlinien; sidstnævnte fremgangsmåde finder hyppigst anvendelse; man opnår herved at få delingen leddelt i dybden.

Skyttegraven inddeles i "aktive" og "passive" strækninger; de første får sin besætning, de sidste forsvares kun ved flankering.

Sikringstjeneste

Om dagen besørger bevogtningstjenesten af nogle enkelte skyttegravsposter pr. deling, om natten forøges skyttegravsposternes antal, og der udstilles lytteposter. Løbegraven til lytteposten må kunne holdes under ild fra et skydeskår og må hurtigt kunne spærres. Der kan desuden i 1. linie - undtagelsesvis også om natten - være udtaget en særlig gravvagt, som ikke som ikke må tage del i arbejde eller lign.

Skyttegravsposterne observerer ofte igennem skydeskår, der er anbragt skævt på frontlinien, og deres observationssektor ligger i så tilfælde ud til siden for standpladsen; her kræves gode folk med særlig træning til skyttegravsposter (observatører), hver deling må mindst have 6 sådanne folk.

Den daglige "foruroligelsesskydning" foretages hovedsagelig med geværgranater og skyttegravsskyts, kun sjældent af skarpskytter.

Patuljegangen beordres af bataljons- eller kompagnichefen. Den er et udmærket middel til at gøre soldaterne dristige, og det bør derfor kun være undtagelsesvis, at man udtager frivillige til patuljetjeneste.

Patuljerne bevæbnes ofte kun med pistol og håndgranater. Deres styrke må være så stor, at de kan føre en

såret eller fange med tilbage.

Forinden afgangen fra skyttegravnen skal patruljeføreren forsikre sig om, at patruljens udrustning ikke vil gøre støj under marchen.

Beredskab m.m.

For hver deling i forreste linie skal der altid i selve graven være en befalingsmand, som fører opsyn, holder streng disciplin og er ansvarlig for tjenestens udførelse.

Kompagnichefen udpeger yderligere en vagthavende officer, som har overopsynet på hele kompagniets strækning.

I depoterne anbringes håndgranater og patroner i sække for at lette forsyningen. I hvert hulrum skal findes en mindre beholdning af granater, hvormed kan bane sig vej ud.

Geværene må aldrig efterlades i skydeskår eller på brystværnet. Ved opholdsrummene kan der ved indgangen indrettes særlige geværstøtter, i hvilke geværene for de folk, der i øjeblikket befinder sig i rummet, om dagen kan anbringes. I øvrigt skal mandskabet altid have geværene umiddelbart hos sig.

For at undgå ulykkestilfælde må geværet ikke være ladet, derimod holdes magasinet altid fyldt. Mundingshætter, totter af blår o.l. i munden må ikke anvendes. Geværet rengøres hver dag; rengøringen skal altid ske holdvis indenfor sektionen.

Dagligt til en bestemt tid, som dog delvis afhænger af den fjendtlige artilleriild, afgår fra hvert kompagni i skyttegravnen et arbejdskommando medførende overflødig udrustning m.m. f.eks. dræbtes og såredes udrustning, afskudte patronhylstre o.s.v.; kommandoet afleverer disse sager på dertil bestemte depoter og modtager i stedet naturalforplejning og ammunition efter kompagnichefens rekvisition. Når et kompagni skal overtage tjenesten i 1. linie, bør chefen og 1 officer eller underofficer for hver deling foretage en rekognoscering af stillingen, medens det er lyst, hvorpå den egentlige afløsning først finder sted efter mørkets frembrud.

Meddelelsetjeneste

Man kan ved fjendtligt angreb ikke sikkert regne med telefonen, da ledningerne som regel vil blive afbrudt ved det forudgående bombardement, ligeledes er optisk signalering usikker på grund af den røg, som ligger over terrænet.

Anvendelsen af ordonnans (2 ad gangen) er det eneste forbindelsesmiddel, som næsten er sikkert, men det er kostbart og langsomt.

Lysbomber er det bedste af de hurtige meddelelsesmidler.

Af hensyn til den usikre meddelelsetjeneste er det heldigt, om der ved de forskellige kommandostationer kan udstilles udkigsposter i dækkede observationsstandpladser, således at de derfra direkte kan se, når et fjendtligt angreb bryder løs.

Forsvaret

Forsvaret føres i dybden, idet fjenden søges standset lidt efter lidt på punkter eller linier, som i forvejen er udset og forberedt til hårdnakket forsvar.

Enhver nok så lille del af stillingen (f.eks. et til forsvar indrettet skyttegravskryds) bør have sin ansvarlige kommandør.

En styrke, der har til opgave at forsvare skyttegravsstykke, må kun gå tilbage efter højere ordre, ethvert stykke tabt terræn skal øjeblikkelig søges tilbageerobret ved modangreb.

Der lægges den største vægt på, at alle har udarbejdet forsvarsplan for deres skyttegravsstykke. Ved disse skal det på grundlag af de sandsynlige angrebspunkter slås fast, på hvilke steder af skyttegraven, der skal ydes hårdnakket modstand, samt hvorledes reserverne under de forskellige muligheder skal anvendes til modangreb.

Enhver fører bør have et skriftligt uddrag af den ham vedrørende del af forsvarsplanen samt være nøje orienteret om, hvorledes de bagved værende led agter at føre modangreb mod hans skyttegravssektor.

Spærreild kan rekvireres af enhver kommandostation, som ved, at fjenden har begyndt et angreb; hvis fjendens bombardement er lokaliseret, vil egen spærreild mod det efterfølgende angreb ofte bedst kunne rekvireres af naboafsnittene.

Såfremt et kompagni vil forstærke besætningen i 1. linie, bør dette først gøres, når fjenden har lagt sin spærreild tilbage fra de forreste linier.

De efter forsvarsplanen til modangreb bestemte styrker skal ikke afvente ordre, men kan på eget initiativ gå over til modangreb.